

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovensko društvo“ v Ljubljani

sklicuje tem potom

JAVNI SHOD

dné 3. decembra 1893

ob 10¹/₂ uri dopoldne

v poletnem salonu hotela „Pri Maliči“ v Ljubljani.

Dnevni red:

Razgovor in sklepanje o političnem položaju in nameravani volilni reformi ministerstva.

K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno

odbor.

Levičarski nazori.

Zadnje dni smo opetovano dokazovali, da nam novo ministerstvo ni naklonjeno, da so njega posamični člani v večji ali manjši meri odločni nasprotniki naših narodnostnih prizadevanj, da nam bode v zmislu koalicijskega programa na vso moč nasprotovalo in da tisti del slovenske delegacije, ki se ni izneveril Hohenwartu, nima niti sence upanja, da bi v narodnem oziru mogel kaj doseči.

Stališče koalicije je v vladnem programu povsem jasno določeno. Vlada in koalicija zahtevata, da se ohrani sedanje posestno stanje posamičnih strank in narodov tako v političnem, kakor v kulturnem oziru. Kar ima sedaj kdo, to mu ostani tudi v bodoče, pa bodi ta posest še tako krivična in nezakonita. Od tega ni smeti odnehati; izpremembe so izključene. Na tej podlagi se je dogovorila in sklenila koalicija in da so mogli Nemci in Poljaki ta pogoj z mirno vestjo vzprejeti, je jasno vsakomur, kdor ve, da je velika večina posestnega stanja levičarjev in Poljakov v nebo upijoča krivica.

Toda v koaliciji sami so elementi, katerim to ne zadošča in ki interpretirajo koalicijski program vse drugače, nego lahkoverni „Vaterland“ in njegovi somišljeniki. Prav ti pokladajo v koalicijski program tendence, ki se nikakor ne strinjajo z dotičnim pojasnilom grofa Hohenwarta.

Zlasti Nemci na Češkem in na Štajarskem imajo kaj čudne nadeje. Tako je Graška „Tagespost“, priznalo glasilo bivšega deželnega glavarja štajerskega in sedanjega trgovinskega ministra grofa Wurmbanda, kar dvakrat zapored pojasnila stališče, katero zavzemajo Wurmband in njegovi somišljeniki napram narodnostnim težnjam Slovencev. Pisala je mej drugim: „Zelo bi obžalovali, ako bi vlada, boječ se, da bi od koalicije odpadla neke frakcije, dovolila tem koncesije, ki bi bile zoper bistvo s tolikimi težavami doseženega porazumljenja. Doba, v kateri so se Čehom in Slovencem delale koncesije, je minola. Ti narodi so v zadnjih štirinajstih letih na troške Nemcev toliko dosegli, da je naravnost smešno, ako trde, da so še vedno prikrajšani. Če ima kdo pravico tožiti, tako so to Nemci; smeli bi zahtevati, da se vsaj del storjenih jim krivic izravna, da se narodno posestno stanje njim v korist premeni in da se odstrani marsikaj tega, kar je bilo njim v škodo storjeno. Če se v svoji skromnosti in zaradi ljubelega miru zadovolji s tem, da se slaviziranje Avstrije zaustavi, tako so v samozatajevanji storili več, kakor se sme od njih zahtevati. Če Slovani s tem niso zadovoljni, če zahtevajo, da se nadaljuje krivica, potem naj gredo v opozicijo.“ Take nazore ima glasilo ministra Wurmbanda, tako sodi ta list naš položaj in položaj Nemcev! In potem se še zahteva, naj nam kri ne zavre, kadar čitamo tako očitno laž in tako nesramno zavijanje. Nemcem se je zgodila krivica, ker smo mi tekom let priborili ponekod stoti del v osnovnih zakonih zajamčenih nam pravic, dočim so drugod te pravice še vedno samo na papirji. Nemcem se je zgodila krivica, ker smo mi dobili nekoliko paralelk za slovenske dijake, dočim je večina srednješolske mladine še vedno primorana obiskovati nemške šole in niti ljudskih šol s slovenskim učnim jezikom nimamo povsod. Nemcem se je zgodila krivica, ker je slovenski jezik na Kranjskem postal deloma ravnopraven nemščini, dočim je ta ravnopravnost na Primorskem in na Štajarskem povsem iluzorna, na Koroškem pa je sploh nič ni! In še to bi se po nazorih „Tagespostinih“ inspiratorjev moralo odpraviti in obnoviti mej Nemci in Slovenci staro razmerje, ki je bilo po priliki tako, kakor nekoč mej nemškimi vitezi in

slovenskimi tlačani. In potem se še drznejo trditi, da je pohlevna izjava slovenskih secesionistov bojni klic, da jim ni za ravnopravnost, nego za podjarmljenje Nemcev. „Nobenemu Jugoslovanu“ — pravi „Tagespost“ — „sploh nobenemu avstrijskemu Slovancu se ni boriti za ravnopravnost, ker so jo Slovani že davno dosegli. Državni osnovni zakoni jo jamčijo in dolgoletna praksa je mejo dopustnosti prekoračila in dala Slovanom še več, kakor jim gre po pravici. Nemci imajo pravico trditi, da se jim povrne silna škoda, katero jim je nesrečni Tassfeov sistem prouzročil. Trditi, da imajo Slovenci še kaj zahtevati, je brezprimerna predznanost. Kaj pa še hočejo? Ali bodi država njih biriti?“

Vodilna misel teh, z vso surovostjo ne nesplošno značaja pisanih ekspektoracij je nedvoumna. Wurmband in za njim stoječi koaliranci ne priznavajo naših narodnih in političnih pravic in bi nam radi še to oteli, kar imamo, le moči v to jim nedostaja in zato se za sedaj zadovolje z obranitvijo svoje posesti, čakaje ugodnega trenutka, da nam ugrabijo borne pravičice, pridobljene v prvih letih Tassfeove vlade.

Ali je v koaliciji, v kateri imajo nekateri take nazore, kakršne je razkrila „Tagespost“, mesta za slovenske poslance, o tem lahko prepustimo sodbo javnemu mnenju. Vsekako bo pa to klasičen prizor, ko bodo slovenski člani Hohenwartovega kluba dovoljevali vladi dispozični fond in tako pred vsem svetom votirali Pienerju in Wurmbandu svoje zaupanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. novembra.

Izjemne naredbe.

Včeraj se je odsek za izjemne naredbe zopet sešel. Položaj se je v tem premenil in kar so levičarji prej obsojali, to odobravajo sedaj. Za naredbe sta govorila svedodoljubni dr. Kopp in grof Fran Coronini, proti naredbam dr. Herold, dr. Pacak in grof Alfred Coronini. Herold je v svojem govoru tudi na to opozarjal, da se v Trstu še nikdar ni razglasilo izjemno stanje, dasi bi tam bilo več povoda za to, kakor v Pragi. Grof Fran Coronini mu je ugovarjal, češ, da v Trstu ni takih razmer kakor v Pragi. Dobri ta gospod je najbrž pozabil

LISTEK.

Margarita.

Spisal Lajoš.

(Dalje.)

Utopljen v take misli prišel je v gledališče. Peli so opero „Il Trovatore“. Margarita je pela ulogo „Leonore“.

Nikdar se mu ni tako lepa zdela, ko ta večer, niti očesa ni obrnil od nje.

Opazila je i ona, kako jo gleda, kako ji sledi z očmi.

Po končani igri jo je pričakoval, da jo spremi domov.

Prišla je kmalu in molče se oklenila njegove roke, katero ji je ponudil.

„Danes ste krasno peli, signora“, dejal je Merini, „občinstvo je bilo očarano. Menil sem, da podedo gledališče, tako so ploskali; pa to ni bil več plosk, to je bilo divjanje; vsa srca so bila uneta.“

„In Vi, signor konte?“, prашala je ona, čudeč se, da jo hvali, kar doslej še nikdar ni storil.

„Jaz?“

„Da, Vi.“

Gledal je v stran, srce mu je hitreje bilo.

„Jaz“, dejal je slednjič, ne da bi jo pogledal.

„Jaz želel sem biti — Manrico.“ Obmolnil je.

Njo je stresla neka tajna sladka groza, menila je, da se bliža trenotek, ko ji pove, da jo ljubi, a pokazati tega ni hotela.

„O, signor konte“, dejala je poredno, a srce ji je burneje bilo, „signor konte se laska. Te čednosti še nisem opazila. Od kdaj ta prevrat?“

Postal je resen.

„Vi se šalite“, govoril je na pol očitaje.

Zginil ji je smehlaj z usten.

„Jaz Vam verujem, signor.“

Prišla sta do njenega stanovanja.

Podala mu je roko.

Gledal ji je v oči tako, kakor gleda umetnik ljubljen umotvor, katerega pa mora oddati ptujim rokam, da sam ne pogine — gladu.

„Adio — Leonora“, dejal je slednjič, poljubivši ji roko.

„Adio — Manrico“, odvrnila je ona in odšla.

* * *

Druzega dne se oglasita pri konteju de Merini dva gospoda: major Salveni in baron de Netolli.

Predstavita se mu kot priči markija Toreau.

„Hvala gospoda, da sta se potrudila“ odvrne Marini hladno: „Moji priči sta nadporočnik Carli in vicomte de Renier. Izvolita se k njima potruditi. Moj naklon.“

Ona dva sta bila malo v zadregi, a slednjič jima ni preostajalo drugo, nego se posloviti.

Popoldan prideti njegovi priči Carli in Renier ter mu naznanita pogoje: dvakratna menjava krogelj na 20 korakov daljave. — Dvoboj se ima vršiti drugi dan ob 6. uri zjutraj v bližnjem mestnem gozdičku.

Merini je bil zadovoljen, le distanca mu je bila prevelika. Slednjič se je tudi temu vdal.

„Oprostita gospoda, da Vaju ne silim še ostati“ dejal je, ko sta se ona dva poslavljala. „Urediti imam še svoje stvari, pisati nekoja pisma. Kdo zna, če mi bo to jutri še mogoče. A rivederci!“

Šla sta.

Merini je pisal Margariti. Vzel je na kratko slovo, proseč jo, da naj se ga spominja, če mu ne bo.

na razne bombe, ki so že v Trstu pokale, na obile iredentovske demonstracije in na številne poštenjake, ki so bili radi iredentizma že obsojeni. Tudi iredentovskih listov ni čital, sicer bi ne bil mogel Heroldu ugovarjati. Kadar pridejo izjemne naredbe v plenum, pričakovati je ostre debate. Vladi je ta perspektiva očividno neugodna in zato je ministrski svet sklenil zahtevati, naj bodejo dotične seje državnega zbora tajne. Koaliranci bodo tej želji gotovo ustregli, nam pa bo s tem na voljo dano verjeti ali ne verjeti, da je vlada imela kak razlog za razglasenje izjemnih naredb. Da so razlogi zadostni, ne bilo bi jih treba prikrivati. Avstrijski narodi imajo pravico vedeti, kako se utemeljuje razveljavljanje najvažnejših državljanških pravic in prešiniti jih mora velika nezaupnost tako proti vladi kakor proti odločilnim strankam, ako vidijo, da se hoče vaa stvar sodbi javnega mnenja odtgniti. V drugih državah bi to pač ne bilo mogoče.

Bosna in Hercegovina.

Zadnji čas jelo se je tudi inozemsko novinarstvo zanimati za Bosno in Hercegovino. Petrograjske „Novosti“ spravile so to vprašanje v pogovor in njihov članek priobčili so razni nemški, angleški in francoski listi in dodali svoje opomane, iz katerih je vidno, da dotičnim pisateljem bosansko vprašanje ni prav jasno. Tudi „Independance belge“ ni prezrla rečenega članka „Novostij“ in mej drugim omenila: Tega članka „Novostij“ nikakor ni smeti zmatrati izrazom mišljenja ruske vlade. V zvezi temu je vred n. p. „Novosti“ zahtevajo, naj avstrijska vojska zapusti Bosno in Hercegovino in naj se ti deželi proglasijo za avtonomni. To se pravi dalje iti, nego je treba, ker to vprašanje še ni dozorelo zatako radikalno rešitev. A moment se bliža, ko bode to vprašanje v programu ruske diplomacije zamenilo bolgarsko vprašanje. — Na te opazke odličnega belgijskega lista odgovorile so „Novosti“ obširno, zagovarjale svoje stališče glede Bosne in Hercegovine ter mej drugim reklo: „Morda ima „Indep. belge“ prav s trditvijo, da to vprašanje za diplomate še ni dozorelo. Mi pa trdimo, da je popolnoma dozorelo in da je čas, spraviti je potem časopisov pred javno mnenje Evrope. Še več: prav sedaj je prišel čas, da se sprožijo vsa vprašanja, nastala iz nepravilnega tolmačenja in pačenja Berolinskega traktata. Spominjamo se one težke dobe, ko je povsem osamljena Rusija prišla na Berolinski kongres in bila tam valed pr tiska sovražne koalicije velikih držav prisiljena, odreči se uspehom svojih zmag. Kdo more tajiti, da je bil Berolinski traktat nasilstvo za Rusijo in balkanske narode? Tekom let se je na Berolinskem kongresu določeno politično ravnanje premenilo na škodo evropskega mira. Angleška si je prilastila Egipt, Bolgarska je pršla v roke usurpatorjev in samo zjedinenje Rumelije z Bolgarsko še ni potrjeno od vesele in je torej proti traktatu. Položaj na iztoku predstavlja celo vrsto nezakonitostij. Rusija se je doslej omejevala na platonične proteste zoper te nezakonitosti, oškodujoče ne najvažnejše interese. Prisiljena je bila čakati. Rusko francoska zveza je sedaj gotova stvar in Rusija more zahtevati, naj velike države uvažujejo posledice oboroženega mira in naj privolijo v revizijo Berolinskega traktata. Francija in Rusija ne želita vojne, nego mirno rešitev prepornih vprašanj, ali njuna zveza ne more pomeniti sankcije raznih nezakonitostij, priznanja statusa quo, ki je proti interesom Rusije in Francije in vsega človeštva. Ako bi ta dvojna zveza ne imela svrhe, odpraviti storjene krivice, ne imela bi pravega pomena. Postavila si je plemenito in vzvišeno nalogo, da zagotovi evropski mir. Najbolje sredstvo bi bil mejnarodni kongres. Če bi se doseglo sporazumljenje, bi bilo moči začeti z razoroževanjem in balkanski narodi bi dobili pravilne uvete svojega razvoja, Evropi pa bi bil zagotovljen mir.

Povod dvoboja je popolnoma zamolčal, omenil je le, da mu častna zadeva potiska orožje v roko. Na večer je dal pismo svojemu slugi z naročilom, da naj je drugi dopoldan odda signori Margariti Bianchi.

Lepo jutro je bilo, ko se je Merini s svojima pričama peljal do dogovorjenega gozdička.

Marki Toreau in njegovi priči so bili že na mestu.

Merini je bil miren, navdajala ga je zavest, da se bojuje za čast Margaritino.

Priče skušajo nasprotnike in nasprotja poravnati, a Merini jim pretrga besede.

„Gospoda, ne trudite se; škoda časa. Kri bo poravnala, besede ne“, dejal je mrzlo ter šel na svoje mesto.

Tudi marki Toreau se je brez obotavljanja podal na odkazani prostor.

Nasprotnika sta imela hkrati streljati.

Priče stopijo v stran.

Jedna ... dve ... tri ...

Marki je stal kakor steber ter zmagoeno zrl na svoj vis-a-vis, ki je, položivši roko na prsi, omahnil in se zgrudil na tla.

Vnanje države.

Atentat na nemškega cesarja in na grofa Caprivija.

Predvčerajšnjim in včeraj poročali so listi o atentatu na nemškega cesarja in na njegovega kancelarja grofa Caprivija. Iz začetka ni nihče prav verjel, dokler se stvar ni oficijozno potrdila. Cesar Viljem in Caprivi dobila sta vsak dva zaboječka, poslana iz Orleansa. Vsebina teh zaboječkov je bila deklarirana kot seme. Pobočnik Caprivijev je skušal zaboječek z nožem odpreti, a predno je to mogel storiti, padla so iz zaboječka neka zrna. Pobočnik ja je ogledal in videl, da je smodnik. Zaboječek se je potem s primerno previdnostjo odprl in pokazalo se je, da je tako napravljen, da bi se pri odprtju pokrova sprožila patrona z nitroglicerinom. Da ni pobočnik slučajno zagledal smodnikovih zrnec, nastala bi bila lahko strašna nesreča. Kdo je zasledil cesarju poslani zaboječek, tega iz listov ni izvedeti. Sodi se, da so ta atentat poskusili anarhisti v Orleansu, mej katerimi je mnogo Nemcev. V državnem zboru nemškem naznanil je včeraj predsednik Levetzow to dogodbo tako, da o nje resničnosti ni dvomiti. Francoski listi povdarjajo, da prouzročitelj atentata gotovo ni Francoz, češ, da Francozi nimajo ničesar proti Capriviju kot politiku in človeku, ker ni v nikaki zvezi z dogodbami l. 1870.

Anglija in Rusija.

V angleški zbornici razpravljalo se je te dni o ustanovitvi ruskega brodovja v Sredozemskem morju. Gladstone je izjavil, da ne vé, ali je Rusija storila kake korake, da si pridobi svoj pristan v Sredozemskem morju, in če se v to svrbo vrše kaka pogajanja. Pač pa, rekel je Gladstone, se je zgodila ali se vsaj pripravlja neka druga prememba mejnarodne važnosti. Glasom pogodb sploh ne smejo vojne ladije skozi Dardanelle. Ruske oklopnice pa so že večkrat tod vozile. Ako bi Turčija, kakor se piše, res formalno dovolila Rusiji, voziti z vojnimi ladjami skozi Dardanelle, potem bi to isto pravico zahtevala Anglija tudi zase in mogle bi jo zahtevati tudi druge države, ker imajo vse jednake pravice. Gladstoneov govor je obudil ne samo na Angleškem ampak tudi na celim kontinentu precej pozornosti.

Italijanska ministerska kriza.

Kralj Umberto je vzprejel demisijo Giolittijevega ministerstva in naročil dosedanjemu predsedniku poslanske zbornice Zanardelliju, naj sestavi nov kabinet. Zanardelli, kateremu je podpora Giolittijevih prijateljev zagotovljena, posvetoval se je z raznimi parlamentarnimi veljaki in namerava sestaviti nekako koalicijsko ministerstvo, katero bi podpirala zmerna levica, kakor se imenujejo različne liberalne frakcije, izločeni pa bi bili konservativci, Crispijeva frakcija in republikanasi ter socijalistični radikali. Za inozemstvo je zlasti važno vedeti, na kako stališče se postavi Zanardellijevo ministerstvo glede vnanje politike in glede italijanske vojske. Zanardelli je brezpogojen privrženec trozveze in bo najbrž dosedanjega ministra vnanjih del, Brina, pridržal v kabinetu, da nadaljuje vnanjo politiko v zmislu, v katerem se je vodila doslej. Ali bo Italija zamogla ostati verna tej zvezi, tega seveda ne morejo Zanardelli in njegovi tovariši odločiti, to je zavisno od italijanskih financ. Pričakuje se, da bo nova vlada nasvetovala, naj se dva voja stalne vojske opustita, da se tako prištedi nekaj stroškov.

Dopisi.

Iz Trsta, 29. novembra. [Izv. dop.] („Delavsko podporno društvo“ in verski razkol.) V tukajšnjih delavskih krogih je vzbudil skrajno ogorčenje članek, s katerim je skušal vaš „Slovenec“ v soboto razdor zasejati tudi mej složne

slovenske delavce Tržaške. Ta članek pisan je tako perfidno, da bo z njim Ljubljanska klerikalna garda izgubila pri nas zadnjo ped tal. In prav je tako. Današnja „Edinost“ objavila bo v obrambo tako podlo napadenega društva sledeče „Poslano“, katero blagovolite ad informandum miserie plebis contribuentis objaviti tudi v vašem cenjenem listu. Glasi se sledeče:

Ker gospóla pri „Slovencu“ nikakor ne vedo, na koga bi vrgli vzrok, da so nekateri Slovenci nižjega stanu prestopili v „pravoslavno vero“, zaletava se neki Tržaški dopisnik v sobotni „Slovenec“ številki posebno v „Delavsko podporno društvo“, katero je po mnenji g. dopisnika vzrok, da delavci „sovražijo cerkev, da prestopajo v pravoslavno vero itd.“

Gospod dopisnik, ki, kakor pravi, dobro pozna razmere delavskega stanu, izraža se v svojem dopisu tako, kakor bi mej udi „Delavskega podpornega društva“ ne bilo nobenega vernega katoličana, ampak sami brezverci, in da vsakdo, ki pristopi v to društvo, kmalu prične sovražiti cerkev ter polagoma vgasne v njem vera, da sovraži vse, kar mu vелеvajo krščanske dolžnosti.

Kot vzrok temu navaja to, da ima delavec v tem društvu na razpolago obilo „brezverskih“ časopisov in občuje z ljudmi, kateri so po mnenji gosp. dopisnika „brezverci“. Kajti pravi doslovno: Po glavi mu rojé izrazi za duhovščino, katere se je naučil iz „Slovenskega Naroda“, proti cerkvi, izrazi iz „Slovenskega Sveta“, iz „Edinosti“ in „Sote“, članki proti duhovščini itd. —

Najprej naj bode g. dopisniku povedano, da izmed onih, ki so prestopili k pravoslavni veri, ni bil nijeden ud „Delavskega podpornega društva“. Ne moremo torej razumeti, čemu se to podtika društvu, katero pri tem nima ničesar opraviti.

Mi moramo iz tega sklepati, da g. dopisniku ni mnogo ležeče na resnici, ampak da je tebi nič meni nič vso krivdo zvalil na nas in vse drugo zamolčal. Iz katerega vzroka je to storil, nečemo tu pretresati, dasiravno ne bi ga bilo težko uganiti. —

Dalje se g. dopisnik izraža tako, kakor bi „Delavsko podporno društvo“ ne imelo drugega berila, kakor samo „brezverske“ časopise, kateri so bajé vzrok vsemu zlu sedanjega časa.

Da bi svoje čitatelje bolj podprl v tej veri, naštel je samo njemu sovražne časopise. Da pa ima društvo tudi druge odlično konservativne časopise — in mej temi Ljubljanskega „Slovenca“ samega — in mnogo zabavnih, poučnih in leposlovnih knjig, se g. dopisnik prav lahko prepriča v društvenih prostorih. Tudi se lahko prepriča iz „letaega poročila“, koliko knjig ima društvo in koliko se jih je v minolem letu prečitalo. Društvo se dosti trudi, da bi se delavci vsestransko izobrazili ter jim daje dovolj poučnega berila na razpolago, torej so sumničenja g. dopisnika povsem neutemeljena.

Gospodu dopisniku pa je menda žal, da se delavski stan izobrazuje bolj in bolj, zбоk česar tudi tlačeni delavci pridejo do spoznanja, ba bodo sami vedeli soditi, kje je pravo, kje ne.

— Dalje v prilogi. —

Prihitel je zdravnik, odpel mu obleko ter preiskoval rano.

„Konte Merini je smrtno zadet“ izjavil je slednjič. Zavezal mu je za silo rano, vzbudil ga iz nezvesti ter ga s pomočjo sekundantov odvedel v svojo ekvipažo.

Prej, ko se odpeljejo, pristopi marki. Molče si nasprotnika podasta roki. Lahek poklon in ekvipaža se počasi pomika proti domu.

Bilo je okoli tretje ure popoldne. Merini je ležal v svoji postelji, poleg nje sta ga čuvala zdravnik in Francesco.

„Koliko je ura, Francesco“, vpraša bolnik.

„Tri bo takoj, signor konte“ odvrne sluga.

„Francesco, pojdi vèa in čakaj, da Te pokličem“ veli Merini.

Sluga odide.

„Signor dottore“ ogovori konte zdravnika, „roko na srce, koliko časa mi je še živeti?“

„Vi preveč govorite“ odvrne zdravnik mesto odgovora.

„To ni nikak odgovor na moje vprašanje“ de Merini nejevoljno. „Resnico mi povejte: koliko časa mi je še živeti?“

Zdravnik je bil v zadregi, težko mu je bilo

povedati, da predno bo soluce zašlo, splaval bo duh bolnikov v večnost.

Merini je opazil zdravnikovo zadrego, slutil je resnico.

„Če nočete Vi govoriti, dottore, govoril bom jaz“ reče konte. „Prej ko bo večer, me ne bo več.“

Zdravnik je molče pokimal.

„Jaz se smrti ne bojim“ nadaljuje Merini, „a resnica mi je ljubša, nego dvom i negotovost, to zadnje dveje muči in je hujše od bridke resnice.“

Zdravnik je ustal.

„Odi moram, signor konte; obiskati imam še nekoje bolnike, a zvečer se zopet vrnem.“

„Hvala Vam, a predno odidete, pošljite mi slugo v sobo.“

Segla sta si v roke.

„Morebiti zadnjikrat“ reče Merini, na pol smehljaje.

„No, tako hitro ne bo, a za nekaj ur bodite pripravljeni.“

Odšel je.

Takoj je vstopil Francesco.

„Francesco, stopi bliže“ veli bolnik.

Sluga je stopil tik postelje.

(Koniec prib.)

Da, g. dopisnik; časi se izpreminjajo in mi pa z njimi. Bodite prepričani, da mi nismo nikaki „brezverci“, ampak vedno in povsodiverni katoličani, ki smo bili in bodemo vedno udani sv. veri in katoliški cerkvi ter smo vedno pripravljeni braniti resnice sv. vere.

S tem pa, da se zavedamo svoje narodnosti in svojih stanovskih pravic, nismo nikaki nasprotniki sv. vere in katoliške cerkve.

Da se pa v mnogih stvareh ne strinjamo z nje voditelji, to radi pripoznamo in Vam tudi odkrito rečemo, da se toliko časa ne bodemo z njimi strinjali, dokler bodo pisali o nas tako, kakor ravno piše Ljubljanski „Slovenec“.

In menite li, da nas to ne boli, da naša čestitljiva zastava letos ni smela v cerkev, ko v prejšnjih letih ni bilo nikdar nikake ovire? Saj bi se tej naredbi brez ugovora uklonili tudi mi, ako bi videli, da se postopa z vsemi jednako; ali zamolčati ne smemo, da se je kmalu potem veteranom dovolilo to, kar se je nam zabranilo. In vender ni naše društvo nič manj patrijotično, dobrodelno pa morda še v večji meri, nego društvo veteranov.

Konečno bi želeli, da nam g. dopisnik v prihodnje ne podtika pregreškov, katerih mi nismo zakrivali, ampak nas raje pušči v miru.

Iz Ljubnega na Štajerskem, 29. novembra [Izv. dop.] (Slovansko dijaštvo) Društvo češkoslovanskih rudarskih akademikov „Prokop“ v Ljubnem na Štírkem priredilo je dne 10. t. m. v veliki dvorani hotela „Mohr“ slavnost: „skok čez kolo“, na katere izid more biti ponosno. Ta slavnost bila je še pred par leti splošna, to je — rudarska, no radi mrzaje proti Slovanom premenila se je v narodno.

Lepo se razvija mej dijaštvom slovanska vzajemnost, kar se je pri tej priliki pokazalo. Ne samo češka in slovenska inteligencija Ljubenska, ampak tudi slovanska akademična mladež iz Gradca odzvala se je povabilu. Tako smo imeli čast videti mej nami 7 Triglavancov, 4 Čehi in 1 Hrvat. Navdušenost bila je splošna.

Stud. rer. mont. Holič, predsednik „Prokopa“, pozdravil je srčno mile nam goste. Za pozdrav zahvalil se je v imenu Slovencev predsednik „Triglava“ stud. med. Krušič, Čehov stud. iur. Černohorsky, Hrvatov drnd. Lažansky, Srbov stud. rer. mont. Dimitrijevič.

Pele so se češke in slovenske pesmi pod vodstvom stud. rer. mont. JUC Friedricha in stud. med. Svaba. Posebno pozornost vzbujal je s svojim divnim baritonom stud. med. Štuhec.

Stud. rer. mont. JUC Sobek govoril je o pomenu in zgodovini rudarstva, posebno „lisjakom“ (bruc), kateri vatopajo pri tej slavnosti v rudarski stan. Stud. iur. Krupač povdarjal je v svojem govoru, da naj vsakdo ne samo svoje, ampak tudi slovanske zastavi ostane zvest.

Drugi dan napravili smo z milimi nam gosti izlet v Gösa. Posebno ganljiv trenutek je bil, ko je predsednik Triglava snel si svojo trobojnico ter jo pripel predsedniku Prokopa na prsa. Isto to napravil je starosta Prokopa. Menjala sta si trobojnici, hoteč s tem pokazati svoje pobratimstvo. Marsikatero oko, gledajoče ta važni prizor, rosilo je radosti.

Poljakih akademikov je sicer tukaj veliko število, ahi žal bog, pri slavnosti nismo videli nobenega. Zakaj? Na to vprašanje si lahko vsakdo sam odgovori.

Pri odhodu Graških gostov odmevala je na kolodvoru slovanska pesem in klici: „Na svidenje pri Prešernovi slavnosti“ so se razlegali.

Domače stvari.

Z današnjo številko odlagam iz zasebnih razlogov vodstvo „Slovenskega Naroda“, katero sem bil začasno prevzel dne 15. septembra minolega leta. Skušal sem pošteno služiti poštenu slovenski stvari, danes pa si štejem v častno dolžnost, da iskreno zahvaljujem vse one p. n. rodoljube, ki so list za mojega vodstva duševno podpirali in še posebej tiste, ki so mi izkazovali posebno zaupanje, prosej vse, da bi tudi odslej ostali zvesti našemu listu. Dopisi itd. blagovolijo naj se pošiljati odselej ali na uredništvo ali pa neposredno g. dru. Ivanu Tavčarju, predsedniku „Narodne Tiskarne“. Bog in narod!

Dr. Karl Triller.

— (Komers.) Dunajski slovenski visokošolci priredé prve dni meseca decembra iz Hohenwartovega kluba izstopivšim poslancem velik komers.

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) V soboto dne 2. decembra se predstavlja po Wilbrandtovem igrokazu „Die Tochter des Herrn Fabricius“ prevedeni igrokaz „Svetinova hči“. Posebno vnanje rodoljube opozarjamo na to zanimivo predstavo igre, ki je že pri prvem predstavljanju na čitalniškem odru dosegla popoln uspeh.

— (Osobne vesti.) Glavni davkar v Mariboru g. Koniček stopil je v pokoj. Začasno vodstvo glavnega davčnega urada v Mariboru je prevzel g. A. Rohrer, davkar v Brežicah. — Davčna pristava Ivan Šumenjak in Rajko Mally imenovana sta davčnima preglednikoma, praktikant Ferdo Klobasa pa davčnim pristavom.

— (Poročil se je) dne 28. t. m. v Ljubljani g. Matej Hafner, notarski kandidat na Brdu, z gospodično Alojzijo Jakše.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je kot kronski dar: g. Juraj Bežek iz Kranja 31 kron, katere je nabral g. Ivan Rakovec na ženitovanju g. Kočevarja z Vrhniko z gđno. Tinico Erženovo v Bitumem. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Slovensko gledališče.) „Lustspiel der Situationskomik“ pravijo Nemci igram, ki dosežajo komični učinek zgolj o različnih situacijah, v katere prihajajo delujoče osebe. Značaji so po stranaka stvar; tipični so, navadno precej na debelo zarisani in po vseh igrah te vrste tradicionalni. Poglavitno pa je dejanje. Ali to zopet ne izvira iz notranjih nagibov oseb, ampak je zgolj zunanje, je bolj ali manj duhovito izumljen zapletek vsakdanjih dogodov. Pri situacijskih igrah je torej vse ravno narobe od postopanja v takozvanih karakterskih igrah. Umetnostne vrednosti take igre seveda nimajo in tudi imeti ne morejo, saj so namenjene jedino le hipni zabavi občinstva, katero se ali ne more ali pa za trenutek noče baviti z resnimi stvarmi. Mi bi rekli, da so to popoldanske igre. V Nemcih je začel ta žaner, kakor znano, zloglasni mnogopisec Kotzebue, a največji poslavitelj teh iger je Roderich Benedix. — In taka je bila tudi včerajšnja Laufsova burka „Pension Schöller — Veharjevo letovišče“. Naslov ni srečno izbran, igra bi se prav tako lahko imenovala tudi „Zmešnjava na zmešnjavo“, na katero Kotzebuejevo burko smo se nehote spomnili. S tem pa je notranja vrednost igre seveda dovolj obsojena. Sicer se pa mora priznavati, da je pisatelj kaj spretno razpostavil znane osebe v zanimljive nove in verjetne položaje. Starec čudak, matere, ki hočejo na vsak način omožiti svoje hčere, ženski „blaustrumpf“, ekscentričen svetovni potovalec, major gromovnik, gledališki entuzijast brez sposobnosti — komu niso to znane osebe?

In vendar ne moremo reči, da niso originalne situacije, v katere se družijo te osebe. Prvi akt je seveda bolj okvir igri in tudi končni razplet zamotane snovi ni bogsigavedi kako presenetljiv. S tem večjim humorjem pa so obdani in v zelo verjetno prevaro zbrani prizori v domnevani blaznici in na domu „Zagorjanovem“. Zelo verjetni so zlasti oni momenti, s katerimi se starec posebej potrjuje v svoji veri, da ima opraviti z umobolnimi. Učinit je bil konec drugega dejanja, ko prinese „Mirko Nemir“ dva mlada tigra na oder in vse kriči in beži pred njima, gospod Borštnek pa kar čez „rampo“ skoči v prostor za orkester. — Igralo se je razun v nekterih manjših ulogah izborno. G. Borštneka „Filip Zagorjan“ in gospe Borštnikove „Olga Strelova“ zaslužijo naše popolno priznanje glede na masko in na igro. Zanimljiv je bil tudi gospod Danilo kot „Mirko Nemir“ in igral je prav dobro, ker se mu zopet jedenkrat ni bilo treba preveč opirati na pomoč šepetanke. Gdč. Nigrinova je takisto dobro predstavljala skrbno mater, ki mladim in starim možem nastavlja zanjke, da bi ujela ženina svoji hčerki. G. Orekeh utegne biti precejšnje igralske sposobnosti, toda v ulogi „Maksa Ropreta“, ki ne more izgovarjati črke r, je bila njegova deklamacija zelo neumljiva. Izmej manjših ulog je pohvalno omenjati še gdč. Slavčeve in g. Verovška. Vsi drugi so imeli ali premajhne uloge, ali pa so tako igrali, da jih pri najboljši volji ne moremo drugače označiti, nego ako hočemo biti laškavi, kot nadobudne začetnike. — Gledališče je bilo še precej polno.

— (Za slovenske bolnike) v bolnici milosrdnih bratov v Zagrebu poslal nam je rodoljub gospod M., računski oficijal v Ljubljani 14 zvezkov knjig, katerih vzprejem hvaležno potrjujemo.

— (Skladni koledar.) V založbi „Narodne Tiskarne“ izšel je danes skladni koledar za l. 1894. Vnanja oblika tega koledarja, ki se je narodnemu občinstvu nad vse priljubil, je jako elegantna in ukusna, cena 50 kr., po pošti 55 kr. pa primeroma zelo nizka. Koledar se dobiva v „Narodni Tiskarni“, pri g. A. Zagorjanu in pri vseh knjigotržcih.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji obravnavi bil je obtožen 19 let stari kajžarski sin France Kristan iz Zvirč v okraju Krausjem hudodelstva težke telesne poškodbe. Dne 9. julija t. l. zvečer vračal se je čevljar Janez Markovič iz krčme domov. Pred hišo se je nekoliko pomudil in slišal svojega pasterka Tomaža Fistra; tega je spravljal domu in ker fant ni hotel ubogati, prijel ga je Markovič za roko, da bi ga spravil v hišo. Sedaj pa se je Fistrov tovariš France Kristan začel umešavati, ter Markoviča pehati. Markovič je zapazil, da ima Kristan nož v roki, začel se je torej umikati proti pragu, da bi prišel v vežo. Ravno pred hišnimi durmi pa ga je — kakor pravi obtožba — vrezal Kristan z nožem po levih sprednjih lehteh s tako močjo, da je prerezal vse mišice. Markovič vsled tega ne more več prstov gibati in torej tudi ne več svojega čevlarskega poklica opravljati. Obdolženec je v preiskavi kakor tudi pri včerajšnji obravnavi dejanje odločno tajil. Porotniki odgovorili so na vprašanje, je-li Kristan kriv hudodelstva težke telesne poškodbe, s 7 glasovi „da“, s 5 glasovi „ne“; ker torej krivde niata potrdili dve tretjini glasov, je sodišče Kristana oprostilo.

— Obravnava proti Francetu Hriberniku zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe, ki je bila tudi za včeraj napovedana, odložila se je do prihodnje porotne sešije. — Danes vršila se je obravnava proti bivšemu pomožnemu sprevedniku Franu Peteaniju, katerega državno pravdnništvo dolži, da je v noči od 10. na 11. junija t. l. pri St. Peterskem mostu v Ljubljani Predovičevega hlapca Ignacija Valentina s kamnom po glavi udaril, ga potem oropal in ga hotel vreti čez most v Ljubljano, da pa je potem zbežal, ko sta se približala dva domu vračajoča se gospoda. Obtoženec taji dejanje odločno, priče, posebno glavna priča Ignacij Valentin, pa isto tako odločno trdi, da je le Peteani ona oseba, ki je Valentina oropala. Pri zaključku današnjega lista obravnava še ni končana. Obširno poročilo priobčili bodemo jutri.

— (Umetno rezbarsko delo.) Imeli smo priliko ogledati si krasno izdelan velik okvir, ki je res umetno delo 65 letnega Italijana g. Marka Zenardi iz Tezze pri Trevisi. Umetnik, ki je bil prost mizar, je samouk v rezbarstvu in je delo izvršil iz jednega kosa lesa prav dovršeno. Potreboval je za to dve leti. Okvir kaže v bogati ornamentiki listje, cvetje, klasje in razne živalice vse prav natančno izrezbano. Jednako delo imel je izdelovatelj predložiti l. 1861 cesarju našemu v Coneglianu in dobil za to dovoljenje, da sme omenjeno delo izigrati v javni loteriji na Dunaji. Zdaj je siromak opešal na očeh in si služi svoj kruh z razkazovanjem zadnjega svojega umotvora, ki je po sodbi moža strokovnjaka zelo trudapolno delo in vsekako zanimivo.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 19. do 25. novembra. Novorojencev je bilo 20 ($= 32.76\%$), umrlih 17 ($= 27.56\%$), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 3, za različnimi boleznimi 8. Mej umrlimi je bilo tujcev 7 ($= 41.1\%$), iz prejšnjih tednov 1, iz zavodov 5 ($= 29.4\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za osepnicami 1, za škrlatico 3, za vratico 1.

— (Zdravstveno stanje.) Legar v občini Preserje, Ljubljanske okolice ponebuje in je samo še 11 bolnikov. Če bi prebivalstvo bilo bolj pristopno zdravniškemu svetu in bi kaj več storilo, da se zatire bolezen, bila bi že davno prenehala popolnoma.

— (Z Notranjskega) se poroča, da je posebno veliko snega padlo okoli Logatca, Rakeka in Postojine in je železniški promet bil jako oviran. Tudi brzojav trpel je malo časa vsled mnogega snega. Od Divate naprej proti Sočani pa ni skoro nič snega.

— (Iz Brazilije) vrnilo se je tudi na Kranjsko te dni več rodbin in posamičnih oseb, katere so brezvestni agenti izvalili na daljno pot, obljubljajo jim zlate gradove, katere bodo našli v Braziliji.

— (Promet tujcev.) V Radovljiskem okraju je število tujcev vedno največje in se razdeli na posamične kraje tako le: V minoletem poletju je bilo: V mestu Radovljici 41, na Bledu in v bližnjih vaseh 1825, v Begunjah 58, v Poljčah 52 in v Lescah 50 tujcev, skupaj 2026, mej njimi 1162 moških in 864 žensk. Do 3 dni jih je ostalo 872, do 7 dni 271, vsi drugi pa dlje nego teden dni. S Kranjskega jih je bilo 409, z avstroogorskih dežel 1083 in 634 inozemcev. Postelj za tujce je v Radovljici 6, na Bledu in v bližnjih vaseh 256, v Begunjah 50, v Poljčah 60. Voz za tujce je v Radovljici 6 jednovprežnih in dva dvouprežna, na Bledu 19 jednovprežnih in 9 dvouprežnih, v Begunjah in v Poljčah po 4 jednovprežni. Na Bledu je koncesijoniran vodja za gorske izlete, katerih je 48 oseb naredilo v minulem poletju 27. Na Bleškem jezeru je 48 čolnov.

— (Iz Opatije) se poroča, da je tam mnogo več tujcev nego prejšnja leta. Kopalna sezona nehal je še le, ko je okoli 10 t. m. nastopilo hladnejše vreme. Gostje, ki so prvič prišli s severa na našo avstrijsko „riviero“, se ne morejo dosti prečuditi ko par ur daleč po železnici — v Ljubljani in naprej — najdejo toliko snega, tukaj pa hodijo lahko v letnih oblekah. Mej odličnimi tukajšnjimi gosti je posebno imenovati srbskega ministerskega predsednika dr. Dokića, kateremu se je zdravje obrnilo dokaj na bolje. Gledališka sezona se bode pričela z novim letom. Bodoče leto utegne se izvršiti vodovod, ki bode Opatiji dovajal čvrsto gorsko vodo z Učke gore. Inženjerji so že začeli s pripravljalnimi deli in bode Opatija v kratkem jedino morskopolišče, ki bode imelo vodovod iz gorskih vrelcev.

— (Skalovje se je odtrgalo) nad vasjo Rapulje blizu Grobnika pri Reki in je zasulo strugo Rečice, da je voda začela zastajati. Vsled tega je nesrečna vas Grahovo, ki je že nedavno toliko trpela, zopet v nevarnosti. Prebivalstvo je v velikem strahu, ker se je bati, da se odruši še drugo skalovje, ker je poslednji čas prepreženo deževalo.

— (Povodnji na Hrvatskem.) V minulem tednu izstopila je Kupa in preplavila cesto, ki pelje iz Karlovca v Pokupsko. Več vasij je bilo preplavljenih in so prebivalci morali odnesti pobišje v bližnje ne preplavljene kraje.

— (Dve ponesrečeni raci.) Kakor so nekaj žerjavi leteli za Ibikom, tako so v neki vasi na Hrvatskem spremljale vaške race kmetskega sina J. Bana, ko je vozil v gozd. Po nesreči prišli sta dve pod teške noge vpreženih volov, ki so ju pohodili. Ban skazal jim je poslednjo čast ognja, to se pravi, spekel je mrtvi raci in ju pojedel. Lastnik rac pa ga je tožil in ker tudi sodišče ni hotelo verjeti romantičnega konca nesrečnih rac, obsodilo je Bana zaradi tatvine na pet dnij zapora in 1 gld. 20 kr. odškodnine.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Za zdravnike.) Mejnarodni zdravstveni svet v Aleksandriji v Egiptu oddaja več zdravniških mest za nadzorovalno službovanje v Suecu. Zdravniki morajo imeti specialne bakteriološke študije. Plače so odmerjene z 8.000 do 12.000 frankov. Prošnje je pošiljati do konca meseca januarja v Aleksandrijo.

* (Na Dunaji umrl je) prelat Sebastian Brunner v starosti 79 let. Pokojni bil je markantna oseba iz časov absolutizma in je igral v isti dobi in tudi še pozneje veliko ulogo kot pisatelj in propovednik.

* (Obsojen bivši državni tajnik.) V Sofiji bil je obsojen na osem let težke ječe bivši tajnik v ministerstvu vnanih zadev Jovan Pana jotov, ker je poneveril državne novce in uničil dokumente. Obsojen je tudi, da povrne poneverjeno vsoto. Obravnava pred apelacijskim sodiščem je trajala teden dnij.

* (Hripa) se širi v nekaterih krajih na Nemškem. Na Hesenskem je več nego 10.000 oseb zbolelo za hripo. Tudi v Nassavskem je hripa epidemična postala.

* (Vse zna.) Pri lovu, ki ga je priredil knez Lichnowsky v Ratiborskem okraju, bil je navzoč tudi nemški cesar Viljem. Ko je mej obedom ulanska godba svirala nekatere potnice, vzel je cesar paličico v roko in dirigiral godbo.

* (Velikansk popotnik) je te dni prekoratil snežne vrhove Brennerja na potu proti solnčni Italiji, namreč 3 metre visoki in 80 centov tehtajoči slon „Joli“ Ehlbeckovega zverinjaka. Ker železnica ni hotela prevažati tega sicer prav krotkega velikana, morali so ga po cesti gnati v Italijo iz Monakova, kjer je sodeloval pri oktoberskih slavnostih. Spremlja ga samo eden čuvaj, pred njim pa hodi vodnik, ki svari voznike, da se ne plaše konji.

* (Sleparstva z grenlandskimi znamkami.) Poslednji čas začele so pogostoma zahajati v kroge nabiralcev poštne znamke (rudeče po 2 skilinga in modre po 4 skilinge), ki so pa sleparska ponarejanja, ker v Grenlandu sploh ni pošte, še manj pa se rabijo znamke. Poštne reči prenašajo domačini v kolonije in misijonske postaje in dobé za to kave, kruha ali pa novce. Danska vlada pa prevažala grenlandsko pošto zastoj in jo odpravlja z navadnimi danskimi znamkami.

* (Praktično praznovanje spominkega dneva.) V Pensilvaniji v severni Ameriki so sklenili, da se vsako leto jeden dan v jeseni posveti Kolumbovem spominu, ki se bode praznoval s tem, da se isti dan na javnih prostorih ob cestah in potih v navzočnosti šolske mladine zasajajo sadna drevesa. To je pač jako izborna misel in vredna posnemanja.

* (Aluminium — poroka.) to je najnovejša iznajdba na polji jubilej in rodbinskih slavnostij. Uvrščuje se pa mej srebrno in zlato poroko, praznuje torej 37½ letno zakonsko življenje. Taka slavnost se je vršila te dni v nekem pruskem mestu. Zakonski dvojici, kateri na čast se je priredil tak jubilej, poklonila so se lepa darila, izdelana iz aluminija.

* (Avstralsko zlato.) Vedno bolj se odkrivajo v Avstraliji nova skladišča zlata in vró iz vseh krajev skupaj kopači, ki prebrskavajo zemljo. Posebno bogata skladišča odkrili so nedavno v Queenslandu in v zapadni Avstraliji, kjer se zlata polne žile kamenja nahajajo na površji, a neizmerni zakladi pa so bržkone pod zemljo. V enem samem kraju dobilo se je iz 14 centov skalovja 132 unč zlata. Tudi v gorah ob izviru reke Mary našle so se velike množine aluvijalnega zlata.

* (Kazni za brutalne soproge.) Neki španski časnik v Las Palmas ima nastopno notico: Na Angleškem je neka postava, ki veli, kako naj se kaznujejo možje, ki grdo ravnaajo z ženami: Kdor svoji ženi vrže v glavo krožnik ali skledo in pri tem kolne, plača 10 šilingov globe. Kdor jo s pestjo udari v obraz in ji zlomi nos, plača 15 šilingov. Kdor jo udari v oko, da je vse rudeče, ali pa jo udari tako, da usta krvave, plača 1 funt. Kdor jo po vsem životu pretepe, plača 1 funt. Kdor jo za lase vlačí, kakor kacega mačka, plača 2 funta. Za dober sunek, ki ji polomi kako kost, 2 funta. Morala: Španska mati, ne dovoli, da se tvoja hči poroči z Angležem!

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 22. naslednjo vsebino: Program koalicijske vlade. — O volilni reformi v državnem zboru. — Iz Krčevinskih potočnic. (Elegija.) — Privet Francozom ruskega kmetiča. — Pir. (Pesem.) — Iz poezij Lermontova. — Ruska pesem. — Na njenem grobu. (Pesem.) — Zakaj so ljudje živi? — Značaj narodnega junaka u južnih Slovjena. — Svetozor Hurban Vajansky. — Dopisi. — Ruske drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v št. 22. sledečo vsebino: Spomenica štajerske učiteljske zaveze; — Koprivnik: Šolski vrt; — Korun: Slovtov; — Listi slovenskega učitelja-kolesarja; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

— „Argo“, Zeitschrift für krainische Laudeskunde, prinaša v št. 11. sledečo vsebino: A. Müllner: Reiseskizzen aus Italien; — P. v. Radics: Belobung vor dem Feinde 1683, ausgestellt durch Job. Weikhard Freiherrn v. Valvasor; — Dr. V. Supan: Krain's ständische Verfassung vom J. 1818; — P. v. Radics: Uebersicht der Verwaltungs- und Rechtsgeschichte des Landes Krain; — Müllner: Lebensmittelpreise in Laibach zur Zeit der Franzosenherrschaft; — Mittheilungen aus dem Museum. — Pri tej priliki naj omenimo, kar nam je, čitaje jedno prejšnjih številčk tega lista, prišlo na misel. Dostikrat je bilo že dokazano, kako grdo je nekaj pačila nemška pisarna slovenska krajevna imena, ko je iz Vrha napravila Schweinberg, iz Senice = Schweinitz, iz Sinje Gorice = Schweinbüchel, iz Rateč = Rattendorf itd. A g. kustosu Müllnerju se je vredno zdelo, pognati se v svojem listu str. 176 za stare krivice in budalosti. Méni namreč, da je

bolj prav, če se piše Svinja Gorica, namestu Sinja Gorica. Opira se na to, da v dveh uradnih pismih že v začetku našega stoletja stoji pisano „Swinagoritz“ in sklene takó: „Der Hügel dürfte daher doch vom reichen Schweinefutter, das seine Eichen einst lieferten, den Namen erhalten haben.“ — Ljudstvo govori: Sinja Gorica in ne drugače. Nihče še ni dokazal, da je ljudstvo ta kraj kdaj imenovalo Svinja Gorica. In „sinja“ ima lep pomen v stari in novi slovenščini. Navedli bi, kaj pravi o „sinjem kamenju“, katero se baje vidi v Sinji Gorici, filolog Miklošič. A tega siromaka nam je ravnokar pohrustal drug filolog v listu „Argo“ str. 169. Da je pa neki telček že koncem prejšnjega stoletja staro pokveko „Schweinbüchel“ preložil v „Svinagoritz“, nam je tudi znano. Saj bi bil tudi Rattendorf in Schweinitz lahko prestavil s Podganja Vas in Svinjica! To pa še vse pride, ako bodedo napredovali po Müllnerjevem kopitu. Sinje nebo se usmili takih učenjakov! Še nekaj! Gospod kustos piše v istem listu tudi: „Kauce“, „Za zidam“, „Hrušica“ pride od besede „rušiti“ = zertrümmern“ itd. itd. To slovensko slovnico je gospod gotovo našel v svoji „Aquilini“, ali pa celo v prastari ladiji „Argo“ blizu svoje „Svinje Gorice“. O „Schweinefeld“, škoda, da si umrl!

— Slovenski plesalec. Zbirka raznih narodnih in navadnih plesov. Sestavil, založil in izdal Ivan Umek, plesovodja slovenskih društev v Trstu. Tiskarna Dolenc, 1893. Str. 31 s podobami. V tej knjižici, katero je rodila čutna potreba, se popisujejo pregledno in lahko umljivo vsi navadni plesi, kakor: polka, mazurka, valček itd. ter sestavljeni plesi: četvorka, lanciers, kotillon, kolo, slovan. Dodane podobe predočujejo vse podobe pri četvorki, lanciersu, kolu in slovanu. Knjižica je čedno tiskana, podobe lepo risane in je vredna toplega priporočila. Dobiva se pri pisatelju Via di Romagna št. 6 v Trstu po 35 kr. po pošti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. novembra. V odseku za izjemne naredbe pojasnjeval grof Alfred Coronini v izvrstnem govoru, kako se širi iredentizem na Primorskem ter rekel, da ni bilo treba na Češkem razglasiti izjemnega stanja, če se izhaja brez njega na Primorskem. Pri glasovanju vzprejel je odsek Fuchsov predlog, da se vzamejo izjemne naredbe in suspenzija porot na znanje, z 12 proti 6 glasom. Herold oglasil minoritetni predlog.

Dunaj 30. novembra. Vsled ponavljajočih se demonstracij zoper profesorja Schantona namerava ministerstvo zaustaviti predavanja na medicinski fakulteti za ves semester.

Lvov 30. novembra. „Dziennik polski“ javlja, da bo vlada svoj načrt volilne reforme, predno pride v državni zbor, predložila deželnim zborom, da izrečejo o njem svoje mnenje.

Rim 30. novembra. V novem ministerstvu prevzame Zanardelli predsedstvo in notranja dela, Saracco unanja dela, Sonino finance, Primerano vojno ministerstvo.

Pariz 30. novembra. Spuller prevzel nalogo, sestaviti novo ministerstvo. Minister notranjih del postane Raynal, finančni minister pa Burdeau.

Bratje Sokoli!

Danes v četrtek 30. t. m.

boda

prvi letošnji zimski

„Jour-fixe“

v salonu Hafnerjeve pivarne

s prav zanimivim in zabavnim vzporedom, petjem, deklamacijo, humorističnim berilom in gledališko igro „Zgubljena suknja“, pri kateri sodelujejo Sokolski diletantje.

Bratje, udeležite se tega večera prav obilo!

Na zdar!

Za zabavni odsek:

Fr. Mulaček. Ambr. Preatoni. Iv. Vernik.

Listnica uredništva.

Gospod Jakob Marn, nadušitelj v Preserji: Potujemo vam, da Vi niste spislali notice „Pobožna sleparica“, ki je bila nedavno priobčena v našem listu, in da s to zadevo sploh niste v nikakršni zvezi. — Gospod B. Borut: „Starčeve spomine“ vzprijeli, Hvala! Priobčimo jih v kratkem.

50.000 goldinarjev je glavni dobi ek
velike inomostne 50krajarske loterije. Opo-
zarjamo naše cenjene čitatelje, da je zbiranje nepreklono
dne 6. decembra 1893.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr

Tuji:
29. novembra.
Pri **Mali:** Merizzi, Cavar, Strohmeier, Löwenstein,
Schacherl, Hahner, Herzl z Dunaja. — Goldschmidt iz Si-
reka. — Zit. iz Gorice. — Požene iz Bistrice. — Kaučič,
Simon iz Trsta. — Klemen iz Grada.
Pri **Stonu:** Pl. Stanger iz Celovca. — Kleiner, Weiss
z Dunaja. — Aufmuth iz Grada. — Feder iz Berlina.
— Schmidinger iz Kamnika. — Müller iz Hamburga. —
Pachleitner iz Lince. — Pecile, Bagio iz Vidma.
Pri **južnem kolodvoru:** Goljevšek iz Gorice.
Czissarz z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
29. nov.	7. zjutraj	46.5 mm.	-8.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	45.1 mm.	0.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	44.7 mm.	-3.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -4.0°, za 5.8° pod normalom.

Dunajska borza
dné 30. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97 " 25 "
Avstrijska zlata renta.	117 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%.	96 " 35 "
Ogerska zlata renta 4%.	116 " 10 "
Ogerska krona renta 4%.	94 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice.	1004 " — "
Kreditne delnice.	342 " 50 "
London vista.	124 " 35 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61 " 10 "
20 mark.	12 " 24 "
20 frankov.	9 " 9 1/2 "
Italijanski bankovci.	42 " 90 "
C. kr. cekini.	5 " 88 "

D. é 29. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " 50 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2 % zlati zast. listi.	122 " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	197 " — "
Ljubljanske srečke.	24 " 25 "
Rudolfov srečke po 10 gld.	24 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	265 " — "
Papirnati rubelj.	1 " 30 "

Dr. Friderika Lengiel-a
Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrta
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim po-
tom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
očijo se že drugi dan ne-
znatne luskine od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žoltavost, ogerece, nesno rudečino, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50. (234—19)

Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.

Stenografa
zmožnega popolnoma slovenske in nemške stenogra-
fie, vzprejemem takoj za dobro plačo.
Dr. V. Krisper
advokat v Ljubljani.
(1187—2)

Loterijska pisarica
se vzprejme. (1182—2)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Spreten
zastopnik za Kranjsko
se išče za žganjarijo, ki je na dobrem glasu.
Ponudbe naj se pošiljajo pod „1000“ upravništvu
„Slov. Naroda“.
(1163—9)

Prodajalnica mešanega blaga
z blagom vred
v za trgovino jako ugodnem kraju na Dolenjskem,
kjer so najboljše živinski semnji, z letnim prometom 8000
do 10.000 gld., se radi boleznit takoj proda. Kup-
nina je 2000 gld. — Ponudbe naj se pošljejo pod šifro
„V“ v Krško na Dolenjskem.
(1193—1)

Pristno
štajersko slivovko, najfinejši vinski
tropinovec in tropinsko žganje
prodaja (1163—9)
žganjarija Rajmunda Wieser-ja
v Hočjah pri Mariboru, Štirsko.

Gostilna „Pri Kankertu“
v Spodnji Šiški
se dá s februarjem mesecem 1894
v najem ali na račun.
Več se izve pri gospodu G. Šusteršič-u
na Glincah pri Ljubljani.
(1180—2)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (694—43)
zobe in zobovja
nastavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Pristno Brnsko
sukneno blago za obleke.
Odstrizek m. 3 10 gld. 4.80 iz dobre } pristne
dolga, za popolno gld. 6.— iz fine } ovčje
gospodsko obleko gld. 7.75 iz fineše } volne.
(suknje, hlače in telovnik) stane le gld. 10.— iz najfineše }
Blago za zimске suknje, sukno za lovske
obleke, nevaljano sukno (loden), Kammgara
za suknje in hlače v najlepši izbiri, meter po gol-
dinarjev 2.50 do gld. 6.25, in vse vrste suknenege
blaga, razpošlja proti povzetju kot rečno in solidno
znano skladišče suknenege blaga
Siegel-Imhof v Brnu.
Vzorci zastoj in frankovano
Jamči se, da pošiljate vzorcem popolnoma odgovarjajo.
Na uvažanje! Spoštovano p. n. občinstvo se osobito
opozarja na to, da sukneno blago po pravih to-
varniških cenah (brez povišanja isih) pošilja zgolj
tvrdka Siegel-Imhof v Brnu. Ob sebi se torej
umeje, da je vse tako blago, če se direktno naro-
čuje, znatno ceneje, nego ono, ki se naročuje s po-
sredovanjem agentov. Zahtevajte dakle vzorcev in na-
ročujte direktno brez posredovalnih trgovcev, ki blago
samo podražujejo. (1016—16)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.
Izvod iz voznega reda
veljavnega od 1. oktobra 1893.
Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 05 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Curih,
Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).
Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—261)
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "

Učenca
krepkega, z dobrimi spričevali, vzprejme takoj v spe-
cijalno prodajalnice JER. REITZ v Ljub-
ljani, Kravja dolina. (1166—3)

Ceneno češko posteljno perje
iz prve provenijencije, garantirano brez prahu, s parom
očiščeno, razpošiljam za poskušajo v zavojih po 5 ko. po
pošti in proti povzetju poštne prost: Na pol belo
novo skubljeno perje 10 funtov gld. 5.—, 6.50; čisto
belo 10 funtov gld. 8.—, 10.—, 12.—, 14.—; čisto belo
najfinejše vrste 10 funtov gld. 16.—, 18.—, 20.—, 24.—;
gostje perje belo kot alabaster funt gld. 2.50, 3.—,
3.50. — Specijaliteti: Gotove postelje za gospodo
in pošle, gornja postelja, blazina, 2 vzglavji, v kojih je
15 funtov dobrega posteljnege perja z dobrim
jeletom, vse vkupe za gld. 13.—, 16.—, 21.—, 30.— do
gld. 50.—. Če komu kaj ne bi ugajalo, se nazaj vzame ali
pa zamenja. (1151—3)

Tovarna posteljnege perja S. Hahn
Klatov (Klattau) (Češka).

Za želodec.
(332—63)
Trnkoczy-jev
Cognac - grenčec
steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.
Slasten!
Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno,
vzbuja tek in pospešuje probavo.
Dobiva se pri
Ubaldu pl. Trnkoczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
— Pošilja se z obratno pošto. —
Za želodec.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani
sta izšla:
Stenski koledar za l. 1894. Cena 25 kr., po pošti 28 kr.
Skladni koledar za l. 1894. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.
Koledarja se dobivata v „Národní Tiskarni“, pri
g. A. Zagorjan-u in pri drugih knjigotržcih.

Za sezôno 1893—1894
ponuja najceneje
v novem blagu in veliki izbiri došle slavnoznane
nepremočne ruske juftovine v celih kožah,
kakor tudi v uvaljanih škornjih, čizmah in
oglavjih in vse vrste podplatov in gornjega
usnja po tovarniški ceni
zaloga usnja JULIJ MOISES
v Ljubljani, Prešernov trg
Vnanja naročila izvršujejo se najtočneje po pošti ali železnici
proti povzetju. (1141—6)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (1148-8)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Fran Košak
Minka Košak rojena Gusell
poročena.

Grosuplje

Škofja Loka

dné 29. novembra 1893.

Mesto družega naznanila.

(1192)

Zahvala in priporočilo.

Podpisani naznanjam p. n. slavnemu občinstvu, da bodem svoj obrt, ki sem ga izvrševal do sedaj v Špitalskih ulicah št. 7 s početkom 1. decembra nadaljeval v čisto novih prostorih

v Kolodvorskih ulicah hiš. št. 24

(Zoppitscheva hiša).

Izrekajoč častitim svojim dosedanjim naročiteljem najtoplejšo svojo zahvalo za dosedaj mi izkazano naklonjenost, prosim, da bi mi isti tudi nadalje ohranili svoje zaupanje.

Dobil se bode dvakrat na dan sveži kruh, kakor tudi ržen kruh in vsake vrste kruh na vago po najnižjih cenah.

Pekel bodem vsak dan ob 7. uri domač kruh.

Na zahtevanje pošljem vsako uro kruh na dom.

S spoštovanjem

Jakob Velkavrh

pekovski mojster.

(1178-2)

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slej ko prej nedosežene ter so najpri-
ljubljenejša božična darila otrokom,
ki so čez tri leta stari. Tudi so cenejša,
nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo
mnogo let in jih je moči celo po dalj-
šem času popolniti in povečati. Pristne
sidro-omarice s kamenčki za

gradnjo hišic itd.

reprezentirajo jedino igro, ki je v vseh
deželah žela nepristransko pohvalo,
in katero vsak, ki jo pozna, iz priporočila
dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s
tem sredstvom, da se otrok igraje se pri-
jetno zabava, kateri igri skoro ni najti pri-
mere, naj si naroči čim hitreje od podpi-
sane firme novi bogato ilustrovani
cenik in naj čita v njem natisnena mne-
nja, ki so izredno laskava. — Pri kupo-
vanji blagovoli naj se izrecno zahtevati:

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic
(Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka
omarica brez tovarniške znamke **sidra**; kdor to ne stori, dobi lahko
posnetek, ki je menj vreden. **Pristne sidro-omarice s kamenčki**
za gradnjo hišic se dobijo za ceno 35 kr., 70 kr., 80 kr. do 5 gl.
in više in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah z igračami.

Novo! Richterjeve srpljivostne igre: **Jake Kolumbovo, strelovod, teš-
telj v jezli, preganjalec muh ali trm, Pythagoras** itd. Novi zvezki
sodržujejo tudi velezanimive zadatke za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno
samo s sidrom!

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za grajenje hišic
Dunaj, I., Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Othen, Rotter-
dam, London E. C., New-York.

Gostilna „Pri avstrijskem cesarji“.

Od jutri 17. novembra naprej vsak petek in sredo
različne sveže

morske ribe.

Priporočam čast. p. n. občinstvu in gostom najboljšega
črnega istrijanca, kakor tudi sladkega prosekara in
izvrstno bržanko ter hrvatska in dolenska vina.

Steinfeldsko marčno pivov. priznana dobra ku-
hinja poštenih cen.

Zakurjeno kegljišče je p. n. gostom na razpolaganje.

Za obilni obisk se priporoča s spoštovanjem

(1153-8)

J. Tosti, restavratér.

Vinska dražba pri Veliki Nedelji!

V torek dné 5. decembra t. l.

se bode pri graščini Velikonedeljski po pritiki

800 hektolitrov graščinskega in cerkvenega vina

v kleti graščine Velikonedeljske brez posode proti gotovi plači po
javni dražbi oddajalo.

Začetek dražbe je ob 11. uri predpoludnem, kadar pride
poštni vlak.

Oskrbništvo graščine Velikonedeljske

dné 23. novembra 1893.

(1176-2)

Ant. Jesih, oskrbnik.

Za Miklavža in Božič!

Največja zaloga, najnižje cene.

Podpisana opozarjam slavno občinstvo in p. n. častite gg. trgovce
na svojo izdatno povečano

zalogo sladčic

itd. lastnega izdelka, katere sladčice prodajam po kolikor mogoče nizki ceni.
Nad 400 vrst bonbonov in družih sladkornih izdelkov od
navadnih do najfinejših vrst se nahaja vedno v zal. g.

Lepe škatlice (Bonbonière, Atrappe, napolucene s sladči-
cami, primerna darila odraslim osebam.

Tudi naročila na torte in fine pecivo izvršujem točno in se
slednje dobiva sleharni dan sveže, počenši s 1. decembrom.

Jamčim za to, da je vse moje blago izdelano iz samega sladkorja
brez vsake druge zmesi, kakor se to čisto nahaja drugod.

Vsa, tudi najmanjša naročila izvršujem hitro in vestno. — Veletržcem
posebno ugodne cene

Prosim vse p. n. častite naročnike, kateri še niso poslali svojih
cenjenih naročil, da mi ista prej ko mogoče dopošljejo, da jim zamorem
pravočasno in po želji ustreči.

Privatna naročila izvršujem le proti povzetju.

(1159-4)

S spoštovanjem

Josipina Šumi

v Ljubljani, Kongresni trg št. 13, (Fišerjeva hiša).

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

**Žrebanje že
v sredo!**

Glavni dobitnik 50.000 goldinarjev.

(931-12)

Srečke po 50 kr. priporoča **J. C. MAYER** v Ljubljani.